

כך גם אחרי שהוחלט עקרונית לחסל את היהודים, נתעוררו מאות שאלות שחייבו הסדר חוקי מדויק, תחילה בגרמניה, ול' אחר מכן בשאר ארצות אירופה הכבושה. מי זה יהודי? מה גורל בני-התערובת? מי מוסמך לקבוע סופית אם פלוני הוא יהודי, וראוי ל"פתרון סופי" או לא? מה קורה ברכושן של היהודי הנשלח להשמדה? מי זכאי לגזול את רכושו, ובאיזו דרך? שאלות מסוג זה הצריכו הסדר חוקי קפי דני. אחרת, היה מיבצע-ההשמדה מכניס אנדרלמוסיה איומה בחיי המדינה, כשכל נאצי מגדיר את הזולת כיהודי, וכשכל נאצי שודד את הרכוש הנטוש הקרוב ביותר. הנאצים, שדגלו בסדר, לא רצו באנארכיה, בהריגת אזרחי הייך, בשוד פרטי של ה' רכוש. כדי להגניב נוהל סדיר של השמדה, נקבע כי כל מועמד-להשמדה יאבד, קודם כל, את אזרחותו הגרמנית, בדרך חוקית קבועה, וכי תוך כדי כך יופקע רכושו בצורה מסודרת, על-ידי רשות מוסמכת. שלילת האזרחות הגרמנית, לפי

(המשך מעמוד 5)
 עבד במשרד-הסנים הגרמני שעה ש' זה לתך למען סימון היהודים כטלאי צהוב — צעד שנועד להקל לאחר מכן על גירור' שם למחנות-המח. ● לקח חלק פעיל בעיבוד החוק ש' הפקיע את רכושם של היהודים, ברגע ש' הובאו מעבר לגבול הגרמני בדרכם אל מחנות-המח. ●

כל אלה לא היו פעולות חד' פעמיות — אלא פעולות ממושכות, שהשתרעה על שנים ארוכות.

אי אפשר להכחיש זאת. הדברים כתובים שחור על-גבי לבן, במיסמכים הנאצים עצי-מם. גלובקה טוען כי עשה את הכל, הכל, לטובת היהודים עצמם.

סיגנון הוא האדם. על כן כדאי ללקרוא כמה קטעים מכתבי גלובקה — מאותם הימים כאשר היה סקיד בכיר ב' משרד-הסנים הנאצי, ולא חלם עדיין כי יהיה איש-אמונו של קאנצלר דמוקראטי במדינה דמוקראטית, "מערבית".

גלובקה עבד במחלקת האזרחות והגזע, כממונה על ביצוע חוקי הגזע של הרייך ה' שלישי. חוק האזרחות נתקבל ב'15 בספ' סמבר, 1935, ושייך ל"חוקי נירנברג" ה' מסורסמים. באותו יום ובאותו מקום נתקבל גם "החוק להגנה על הדם הגרמני והכבוד הגרמני", שאסר על יהודי לבוא במגע מיני או להתחתן עם גרמניה, ולהיפך. לפי חוק זה, נידונו למאסר ולעבודת-פרך אלפי גר' מנים שהתחתנו בחוק-לארץ עם אוהבות-נפשם היהודיות, ויהודים שנשאו גרמניות. חוקי נירנברג יצרו שני סוגי אזרחות — סוג של "אורחים", המונה רק "בני הדם הגרמני או דם דומה", וסוג של "נתינים", היינו יהודים, המשוללים, למעשה, זכויות אזרחיות. בנירנברג נקבע כי על ביצוע ה' חוק ממונה שר-הסנים — היינו, מחלקתו של גלובקה.

גלובקה עצמו כתב, יחד עם ראש-מחלקתו וילהלם שטוקארט, את ספר-הפירושים הרשמי לחוק זה. גם שמו של שטוקארט זה הוזכר לא פעם במיסמכי משפט אייכמן. היה זה אותו סקיד שיום את התוכנית הבארבאריט לעקר את כל היהודים-למחצה בגרמניה. הוא הורשע כפושע מלחמה בנירנברג.

וכך כתב שם גלובקה, איש חסר תם של הקאנצלר, הכנפיה ה' קאתולית ומפלגת-הירוב כגרמניה:

הנהגת-המדינה הנאציונל-סוציאליסטית חדרה אמונה, שאינה ניתנת לעירעור, ש' היא פועלת ברוח בורא-העולם, בבואה להניי שים ברייך השלישי את חוקי-הברזל הניצי חיים, השולטים על הכלל והפרט...

חוק הגנתי-הדם מפריד מבחינה ביולוגית בין הדם היהודי והדם הגרמני. דבר זה היה חיוני, לאור התנונות התחושה לגבי סוהר הדם והערכים הגזעיים, שחלה בעשור האחרון לפני המהפכה הלאומית. מאחר ש' מבחינה זו צפויה לעם הגרמני סכנה חמור' רה מצד היהדות, מחוץ החוק קודם כל למנוע תערובת נוספת עם דם יהודי...

"שום חוק של המהפכה הנאצי יונאלי-סוציאליסטית אינו מהווה פניית-עורף כה מוחלטת להשקפת-העולם של המאות האחרונות, כמו חוקי-האזרחות. הנאציונל-סוציאלי-ליזם שולל את התורה אודות שוויון כל בני-האדם, ואודות ה' חרות המוחלטת של הפרט לעומת המדינה."

במקום אחר: "היהודי זד לנו לחלוטין מבחינת הדם והאופי. על כן אין פתרון אחר מאשר ההפרדה המוחלטת." ובמקום אחר: "שאלת היהודים אינה רק שאלה ביולוגית-גזעית. גם מבחינה מדינית, כלכלית וחברתית היתה זקוקה לפתרון ל' מען מאות השנים הבאות." "פתרון". איזה פתרון? על כך כתב ב' שנת 1938 מנהל מחלקתו של גלובקה, שטוקארט: "חוקי הגזע הביאו לפתרון זמני של שאלת היהודים, והכינו באופן מהותי את הפתרון הסופי."

אזרחי ישראל, שהקשיבו לרינוי משפט אייכמן, יודעים מה זה "הפתרון הסופי".

אחד הצדדים החשובים ביותר ב' משפט אייכמן הוא זה המטיל אור על החשיבות העצומה של החוק לגבי ביצוע ההשמדה. אפשר היה לחשוב שמיבצע של רצח המוני אינו זקוק לשום בסיס חוקי. פשוט לוקחים את האנשים, מעמיסים אותם על קרונות ומובילים אותם לתאי-הגזע. אך במאה העשרים אין הרברים פשוטים כל

טייל עם פאטרא ותהנה מחופשת הקיץ

11 יום קפריסין
 במטוס 285 ל"י
 הטיסות ב"7.7; 21.7; 4.8; 18.8; 1.9; 15.9

14 יום קפריסין
 החל מ' 295 ל"י
 ההפלגות ב"7.13; 27.7; 10.8; 24.8; 7.9; 21.9

14 יום רודוס
 החל מ' 375 ל"י
 ההפלגות ב"7.13; 27.7; 10.8; 24.8; 7.9; 21.9

28 יום - אירופה - 895
 קפריסין, יוון, איטליה, שוויצריה, לוקסמבורג, בלגיה וצרפת — ההפלגות ב"27.7 וב'24.8

28 יום - אירופה - 945
 קפריסין, יוון, איטליה, צרפת, ספרד ושוויצריה. ההפלגות — ב"10.8 וב'7.9

ההרשמה במשרדינו:
תל-אביב: נחלת-בנימין 68, טל. 64500 — 64509
חיפה: שער פלמר 3, טל. 2975 — 66622
ירושלים: פנת רח' יפו ורח' שטראוס, טל. 22186

"דחה"

תשבץ העולם הזה 1241

הפעם — שוב תשבץ של איש ירושלים, אילן ריידס, בן 17. פרט לתשבצים, מחבב אילן גם את ספורט הכדורגל, אם כי לתשבצו הכניס רק מזנוז אחד בשטח ספורט זה.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
		19		18	17	16		15
		24		23	22		21	20
		29		27		26		25
		34		32		31	30	29
		39		38		36		35
		44		42		40		39
		49		48		45		44
		54		52		50		48
		59		57		56	55	54
		64		62		60		58

מאוזן: 1) ראש מסללה צרפת. 4) סרט הוליבורי, ש' הוסרם בחלקו בארץ. 10) סוד. 11) רש, עני. 18) איצמבה. 14) וילון. 15) מיני חה לאלהים. 17) טנא. 19) ארמת ה' ננב. 20) אדם ה' סקבל על עצמו כ' צע עבודה מסוימת. 22) עציץ. 25) נז' כר לעיל ("רת" 26) צליל מוסיקלי. 27) מידרכה סלולה. 30) התלונן. 32) זונ. 33) צליל בסולם ה' צלילים. 34) אות כ' א"ב. 36) דום ש' תוקן 37) ירת. 39) מוסר. 41) הקרם החיצוני המכסה את בשר-הגוף. 42) ניץ המיצוות. 44) התי רכבות של מכתות עם היום. 46) התבייש. 48) קיים. 50) ילדים קטנים. 51) בתיקה תל-אביבי ירוע. 52) שושנה. 55) תואר-אצולה הולנדי. 57) יחירת חשמל. 58) אחר מי"ב השבטים. 59) אספן או חוקר מטבעות עתיקות. 60) תחביב. מאונך: 1) סירון. 2) לענן. 3) "ביס". 5) לא חם. 6) אדם המפקיע מחירים. 7) נוזל בנוף האדם. 8) מעמד, בתקופה הפארי דלית. 9) כלי נשיפה. 12) אבר שרירי ב' בתי-החזה. 15) הליפר מברכה. 16) נאז הנימצא בנורות הפלורוסנט. 17) לשם נשלחו

אסירים בימי המאנרס. 21) ילד להוריו. 23) מקום בו נדלים פרחים. 24) ליצן. 26) נהג האווירון. 28) מצבה. 29) תיאטרון סא' טירי שנסנר. 31) מעשה-פלא מפתיע. 32) עתון בוקר. 35) קריאת הפרה. 37) נלריא' טור. 38) ארסון, בנייוספאר. 40) כשבילו. 41) אותה ככש יהושוע. 43) נימצא בים. 45) המקום בו עוסקים בהדפסה. 46) כפוף. 47) סאמן ניבחרת הכרונגל. 49) זמרו. 52) אנקול, קרס. 54) ממכות מצרים. 56) ישו. 58) החלק האחורי בנוף האדם.

דבר אלי אמת!

יאמרו צעירים יהודים וערבים מהעיר ומהכפר
בכנס הדור הצעיר - מ"ם
 תל-אביב, קולנוע "חן" — יום ו', 30.6.61, שעה 8.30

גלובקה - במדי קצין ס.ס.

הנחיות גלובקה. היתה, אימא, חריצת פסקדין מוות. זאת היתה חשיבות החוקים. ספק רב אם יכלו הנאצים לבצע השמדה כה מהירה, ב' היקף כה עצום, לולא שקדו המשפטיים, וביניהם גלובקה, על עיבוד מערכת כה מפורטת ומסועפת של חוקים ותקנות.

על כן היו משפטיים אלה ברי גיבוי חיוניים במכונת ההשמדה — לא פחות מאשר אנשי-מחלקתו של אייכמן, מפעילי תאי-הגזע באושוויץ או חברי כיתות-ההאש של עוצבות-המובצע.

פי חוקי ישראל, האנס גלובקה הוא פושע כלפי האנושות והעם היהודי, ודינו מוות.

לפי דיני המוסר האנושי, גלובקה הוא דמות שפלה ומתועבת, שלא יכירונו מקומו בחברה תרבותית.

אם איש כזה יכול למלא תפקיד כלשהו במדינה הגרמנית, קל ל' חומר תפקיד של עוזר ראשי ל' ראש הממשלה, בעל סמכויות אדרי רות והשפעה מוחצת — הרי מדי כיה הדבר כי אותה אומה עדיין אינה אחראית למעשיה.

בית-המשפט בנירנברג הגדיר זאת היטב, כאשר קבע, בפסק-הדין שהרשיע את וילהלם שטוקארט, ראש מחלקתו של גלובקה: "אין ספק כי החוקים והתקנות שחזברו או אוש' רו על-ידו, חלק חיוני של התוכנית לחיסולם הכמעט מוחלט של היהודים. אם ביצעו מפקדי מחנות-המוות את הפקודות לרציחת אסיריהם האומללים, אם נידונים ונענשים האנשים שעסקו בגירוש היהודים מזרחה — הרי אז ראוים לעונש באותה מידה אותם הגברים אשר הסתתפו במיבצע זה בשלנות משרדיהם, על-ידי חיבור החוקים והתקנות שהיו דרושים לביצועו."